

לאחר את זמן כיבוי שעון שבת
1) אם כיוון את שעון השבת לכבות את החשמל בליל שבת בשעה מסוימת, ובליל שבת רוצה להשאירו דולק עד שעה מאוחרת יותר – מותר להזיז את מחוגי השעון בכדי שיאחר את זמן הכיבוי. (וכל זה רק בשעון שכאשר משנה את זמן כיבוי אינו מבטל את פעולת השעון, כגון שעון שהמחוג משתחרר ע"י לחיצה, אבל שעון הפועל ע"י הברגה שבעת שמרפה את ההברגה נפסקת פעולת השעון – יש להחמיר שלא לשנות את המחוגים בשבת, ורק במקום צורך גדול יש להקל).

להקדים את זמן כיבוי שעון השבת
2) אם רוצה להקדים את זמן כיבוי החשמל לשעה מוקדמת – נכון להחמיר בזה, מפני שהוא כגורם כיבוי ואסור מדרבנן. אומנם, לצורך חולה שאין בו סכנה שמצטער מהאור ואינו יכול לישון – יש להתיר להקדים את זמן הכיבוי, ואמנם המקילים בזה אף שלא במקום חולי יש להם על מה שיסמוכו. (ובאופן שמותר להקדים, יקדים בתנאי שיזהר לא לקרב יותר מדאי פן יעשה הכיבוי בידים).

סגולות למציאת השידוך
1) קבלה מפי גדולי ישראל: "זמן קידוש הלבנה הוא שעת רצון מיוחדת (סנהדרין מב), לכן יש לאדם לבקש על צרכיו בשעת קידוש הלבנה ובעיקר יבקש מה' שיזמין לו את בת זיווגו הראויה לו משרוש נשמתו בזמן. ורמז לדבר במשנה: "בתולה נישאת ליום הרביעי (כתובות ב'), ראשי תיבות 'לבנה'".
2) מובא מפי השמועה: "סגולה למניעת עיכובים במציאת השידוך, שהבחור הרווק או אביו יחדו לו כוס לשבירה לליל החופה".
3) כתב הרמ"ע מפאנו זצ"ל: "כל המקפיד לומר

מציאת שידוך

את מזמור 'שיר למעלות אשא עיני אל ההרים' בסיומה של כל תפילת שמונה עשרה, בטרם יעקור את רגליו – מזמינים לו את בת זוגו ההוגנת לו" (מאמר חיקור הדין, ד, יז).
4) מובא מצדיקי ישראל: "סגולה למציאת הזיווג שיאמר מידי יום את פרשת קורבנות הנשיאים בחומש במדבר פרק ז', פס' א'–פ"ו".
סגולה להתפרנס בכבוד וברוח – על ידי שיברך את ברכת המזון במתנות, בקול ובכוונה".
5) כתב השאילת יעקב: "לימוד מסכת קידושין היא סגולה למציאת הזיווג בקלות וגורם לסילוק כל המפריעים והמעכבים את הזיווג".
– מתוך 'עצה ותושיה' 03-5797894 –

להקדים את שעת הדלקת שעון שבת
3) אין להקל ולהקדים את מחוגי השעון בשבת בשעה שהחשמל מכובה, בכדי להקדים את שעת ההדלקה בשבת עצמה, אלא במקום מצוה לצורך לימוד תורה וכד'.
לאחר את שעת הדלקת שעון שבת
4) אדם הרוצה לאחר את שעת ההדלקה ולדחותה בעוד מעט זמן, בשעה שהחשמל דולק – מותר לו להזיז את מחוגי השעון.

האם מותר לחתוך נייר בשבת?
5) לכתחילה, יש להכין מערב שבת נייר טואלט חתוך, ומכל מקום בשעת הדחק כשאין נייר טואלט חתוך – מותר לחתוך בשבת נייר טואלט כדי לקנח בו, אך יעשה כן בשינוי, וכגון במרפק, או ברגלו. ומעיקר הדין יש להקל בזה גם בלא שינוי, כשאין לו נייר אחר חתוך, ובלבד שלא יקפיד לחתוך במקום הנקבים! אולם אם נקרע במקום הנקבים בלי שהתכוון לכך – אין בכך כלום. והמחמיר בזה לקנח עצמו במים בלבד – תבוא עליו ברכה.

כבוד הילד במשפחה

הנה אלוזנר הוויא
באריבות אתר 'הפסל'

אנו מחויבים לשמור על בריאותם הנפשית, לא פחות מהחיוב לשמור על בריאותם הפיזית. הורים שלא ערים או בקיאים בהנחיות חז"ל בעניין חינוך, הם לעתים קרובות, הסיבה לבעיות הנפשיות של הילד. אפשר לחנך עם גבולות ברורים ולמידות טובות מבלי לפגוע בכבוד הילד. אדרבה, ילד שחש רציו ואהוב ויודע שהוריו מעריכים אותו, ירוץ למלא את מבוקשם. לחילופין, ילד שמדוכא תחת מגף של שלטון הורים רודנים – ימרוד בהזדמנות הראשונה שתזדמן לו.

אמרו חז"ל (שמחות, פרק ב'): "מעשה בתינוק אחד מבני ברק ששבר צלוחית בשבת והראה לו אביו באוזנו ונתיירא מאביו והלך ואיבד עצמו בבור. מכאן אמרו חכמים אל יראה אדם לתינוק באוזנו אלא מלקהו מיד או ישתוק". ההורה המבזה עלול להכשיל את ילדיו בכמה וכמה ממשולמים כגון, ביטול כיבוד, שנאה, מקלה אביו ואמו ועוד. ואם מחמת הביזיון נחלשת דעתו של הילד וממעט בלימוד תורה, אזי ההורה המבזה עובר על "ושיננת לבניך", ועלול במקרה קיצוני להביאו לידי אבדן עצמו לדעת ח"ו. חינוך כן. רודנות? לא ולא!
ילד יקשיב להורים ברגע שירגיש שההורה מכבד אותו. אין לך היתר לבזות את ילדיך, חלילה. חוץ מזה, ילדים שטרם הגיעו לגיל בר או בת מצווה אין בכוחם למחול על פי ההלכה. המסקנה היא, שעלינו להתייחס לילדינו כרכוש המלך שבידינו. לכן, תנו להם הרגשת אהובים ומוערכים והוסיפו להם נשיקה!.

בשבוע שעבר דיברנו שהורים רבים מאוכזבים מפני שילדיהם אינם מצייתים להם. פתרוני לבעיה זו היא כפולה: מחד, דוגמא אישית, אותו הסברנו בשבוע שעבר, אך בנוסף הוא: כבוד הילד. יש ליזכר כלל חשוב: עצם שבורה מתרפאת הרבה יותר מהר מאשר לב שבור. הכלל הזה נכון גם לגבי ילדים. ראיתי ילד אמייך שנפצע בהתקפת טילים על שדרות. אותו ילד הובהל באמבולנס אל בית חולים ברזילי באשקלון, שם עשו לו תשעה תפרים בראשו ללא הרדמה ומבלי להוציא ציוץ הכי קטן מפיו. אבל אותו ילד נעלב עד עמקי נפשו ובכה תוך אובדן שיווי משקל רגשי, כאשר אביו קרא לו "מטומטם", בגלל שהמשיך לשחק ברחוב לאחר שהושמעה האזעקה. ילד יכול לסבול כאב פיזי אך אין הוא בנוי לעכל עלבון הבא לו מצד הורה. בניגוד לדעת רבים – הילדים לא שלנו. הם נשמות יקרות אשר הופקדו (ולא הופקרו) בידינו למטרות חינוך ושמירה, עד שיוכלו לעמוד על רגליהם באופן עצמאי. ילדים הם גם לא המשרתים שלנו, ובטח שלא העבדים שלנו. התפקידים שאנו מטילים עליהם בבית, הם חלק בלתי נפרד מחינוכם והמיועדים לעזור להם להתכונן לחיים, אך לא למטרת חיסכון כסף בהוצאות, כגון עוזרת-בית וגנן, או כל מטלה שלא ראויה לילדים. על פי ההלכה, אנו חייבים לדבר עם ילדינו באותו נימה של כבוד כאשר אנו מדברים עם זר.